

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και δεύτερον αριθμούτες χρόνον
στην κλειστήν ιδρυομενην γην των Παρθενώνων

Ένακόσκα και χίλια κι' έπτά,
έτουςγιας παντού και λεπτά.

Τόν όρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Φράγματα και συνδρομαί—απ' εύθείας προς έμέ.

Συνδρομαί γιά κάθε χρόνο—ό κτά φράγκα είναι μ όνο.

Γιά τά τένα όμως μέρα—δέκα φράγκα καί' α' στο χέρι.

Ίουλιου δευτέρα
και πυρεξ άμμοφάρια.

Ένακόσκα τέσσαρα κι' ένενήν' άλομα,
γιά Δημάρχων έκλογαίς άντιχούν οι δρόμοι.

**Οί δύο πολέμαρχοι της Ρωμηοσύνης,
της έπιθεσεως και της αμύνης.**

Φ.— Στής Χάγης τό Συνέδριο μαζεύονται τά κράτη
και σκέπτονται και μελετούν γιά τήν Είρήνη κάτι,
πλήν ή'δική μας ή Βουλή
μηδός Μαίτου λόγοντος
περι πολέμου μζ' αμείει
τά μάλα κατεπιγιοντος.

Ίσ'ης Χάγης τό Συνέδριο φιλάμελος ειρήνη
σάν κι' έλλοτοι έαυτά,
της γλώσσας άκουξ,
κι' άνθίζουσι άσποροι κρηνοι.

Ίσ'ης Χάγης τό Συνέδριο πατζ' βρει στενοβάκκη,
μ' έλμξς κλαδί' στό ράμφορ του λευκή περιστεράκι,
καί' στή δίχη μας τή Βουλή,
που κάθε γλώσσα κωπηλοί
κι' είνε φωτιά κι' άνήνι,
δ Κόντες έξαπαθόνει.

Άπό της Χάγης τους σπορούς ειρήνη μελετάται
κι' άκούεται παντού φωνή : λαοί της γης σκιρτάτε,
και πέρνου τέλος βάσανα κι' έτών προζυσμολ
και βάρη κι' έπισημοί.

Και' στή'δική μας τή Βουλή βρογτού πολέμου βρόντοι,
κι' ό κόμοι, Περικλέτο μου, γάνει τή ησυχία του,
κι' ό Κόντες, έπου κατ' αυτάς του' πόνοσς τό όντινι,
τριξεί κι' αυτός γιά πόλεμο τήν όδοντοστοιγία του.

Μέσα στή'δική μας Χάερα
νέα γιά πολέμουσ άκουρ,
κι' άρχισε μπροστινί πάλι, Περικλή, να μου βρομμξ...
και ποζόν πόλεμο νομίζεις πώ; δ Κόντες προτιμξ ;

Θέλει μοναχά τόν λαό και τόν έπιθετικό,
πλήν δ Ράλλος δ φορηάξ; δέλει τόν άμυντικό!
Σύ ποζόν θέλεις, Περικλέτο ;

Π.— Μόνο τόν ποδαρικό.

Φ.— Τί περίεργον και τούτο, Περικλέτο στραβοσκλή,
δ Πρωθυπουργός δ πρξος τήν έπίθεσιν να θέληρ,
δ δε Ράλλος τούνακτιον, δ φαινόμενος όργιλος,
νάιναι της άμύνης φίλος.

Σάν δξόμορον τό σχημαξ δέν σου φαίνεται, ζευξέκη ;
δ μειλίχιος δ Κόντες, που τό κρνος δέν του στένει,
που σιγαίνεται τούς βρόντους
και ποτ' του δέν κροτεί,
να ζευγξ τούς ποσοδότους
κι' έπιθεσίς να ζητξ ;

Τά μεσανόκτα σημαίνουσι κι' όπικος κλείνει κάθε μάτι
κι' οι πατέρες ρουχαλίζουσι
καί' σ'όν ύπνο τους φαλλίζουσι
τους πολέμουσ του Κορρατά.

Άκουσε πώε ρουχαλίζουσι μέξ' σ'όν ύπνο τόν γλυκό
κι' είναι τό ρουχαλιτό των σύστημα πολιμικό,
και παθαίνουσι βραχνά και παθαίνουσι έριάδτη
κι' έται σκούζει μιά φωνή τών Ρωμηών άντεροβόλτη.

Μξς χρειάζονται στρατώνες ένεργιας όψηλξ
να πγαίνουσι κάθε Πόλεμο κι' οι καλοί μας Βασιλείς,
κι' οι του μέλλοντος όπλίταις να τσουκρίζουσι ταυγά των
μετά Μιγαλειοτάτων.

Όμοσ κι' έλογα πρξς τούτοις μξς χρειάζονται πολλά
και μεγάλα και καλά,
να τά πέρνουσι οι μεγάλοι στρατηγοί της έκπαισίς
και περιπατο να κάνουν σ'τήν έδών της Κρησίσις.

Μξς χρειάζονται πρξς τούτοις κι' άποθήκαι κι' όπλαξ
που να πουληθούν κατόπι γιά παρηγοριδικά,
κι' έλλα ' άγοράκομα
μέ σκοπό να δράσομα.

Μξς χρειάζονται ταμπουρα να τά κοθούσι οι μαθησι δουλο
και ' άνάβουσι σάν της Ισκαίς και να πέρνουσι τα βουνα,
μξς χρειάζονται και πουλάις, μξς χρειάζονται και μο'
να μξς δίνουσι όπως λένε κλώταους με τά παιδιά.

Μας χρειάζονται πρὸς τούτους καθελάρηδων σπιρούικα
καὶ μουστάκια κορδωμένα,
κι' ἄλογα πολιτισμένα
μὲ γραλιὰ καὶ μὲ τακούικα.

Ὅμως θέλομε καὶ σταύλους εὐρωχάρους καὶ στενοὺς
καὶ κριθάρια καὶ σανοὺς
γιά τετραπόδα κι' ἀνθρώπους,
πούχουν τετραπόδων τρόπους.

Μας χρειάζονται πρὸς τούτους μέσα' στὰ χρειώδη τέλλα
κι' ὀχυρώματα μεγάλα,
ποῦ μ' ἔκεινα μιά γιά πάντα κατ' ἔχθρων πολλῶν νὰ μένη
ἢ ψευτὰ τῆς Ρωμοσύνης ἀσφαλῶς ὀχυρωμένη.

Μας χρειάζονται καὶ τείχη σὰν κι' ἔκεινα τῶν Κυκλώπων
εἰς τὸν ἕνα κι' ἄλλον τόπον,
γιά νὰ κλείωνται σ' ἔκεινα μετανάσται πανοικειὰ
καὶ νὰ μὴ' μποροῦν νὰ φεύγουν μέσα' στὴν Ἀμερικίαν.

Μας χρειάζονται γαλόικα,
κι' Ἐρχαρδ, Κρούπ, Κρεῖω κανόνια,
βλήματτα, κιλλιδαντες,
γιά νὰ σκιάζουνε μ' αὐτοὺς
κάποους δανιστάς κουτούς
κανονηῶν Κορύβαντες.

Μας χρειάζονται καὶ μῦθοι
καὶ λιμένων λουκουμῆς,
καὶ προστάθια πολλὰ
κι' ἔρανοι νὰ γίνουεν Στόλοι
γιά νὰ κένουν ἐκδρομὰς
οἰκογένεια καὶ καλαί.

Πλὴν κι' ἀντάξια τιμῶν
θέλομεν ἐπιτελεῖα
γιά νὰ γίνετ' ἐκδρομῶν
διοργανώσις τελεία.

Χρειαζόμεθα πρὸς τούτους καὶ πυξίδας ἀσφαλεῖς
νὰ ρυθμίζωνται πρὸς θλοὺς τοὺς ἀνέμους τῆς Βουλῆς,
κι' ἀσχυρμάτους τηλεγράφους γιά καμπόσους Ναυτικούς
νὰ μᾶς λένε δίχως σῦρμα πόσους πιάνουν ἀστακούς.

Μὰ καὶ κανονοφόρους
χρειαζόμεθ' ἀρκετάς
γιά νὰ πιάνουν λαθρεμπορίου
καὶ παντοῖους πειρατάς.

Κι' ἄλλα θέλομε ποτάμια
γιά τὸν τόπο τὸν τσιγκούνη,
καὶ κινεστάθμους μὲ κατραμίνα,
μὲ σχοινιά, καὶ μὲ σαποῦνι.

Μας χρειάζοντ' ἐπὶ χρόνον
καὶ φαντάσματα προγόνων
καὶ προγονικὰς ρομάντζιας.

Κι' ἰδιαιτέροι Στρατοὶ
κι' ἔφεδροι καὶ κληρωτοὶ
γιά νὰ γίνουεν ὀρδιάντζιας.

Μας χρειάζονται πρὸς τούτους καὶ γιά θάλασσαις καὶ ξέραις
συστημάτων ἀλλαγαις,

μᾶς χρειάζονται πρὸς τούτους καὶ σφαιρίδια καὶ σφαιραῖς
γιά Δημόφρων ἐλλογαῖς.

Μας χρειάζεται πρὸς τούτους ἀποξήρανσις ἑλῶν,
φλέγοντος ἡλίου στάσις κατὰ φάλαγγας Ἐλῶν,
πλὴν κι' ὀπόπτους προμηθείας χρειαζόμεθ' ἀρδύλων,
ποῦ νὰ γίνεται μ' ἔκεινας σύγχεσις καὶ Βαθυλῶν.

Μας χρειάζονται πρὸς τούτους περιπλέον Ἰγουργαῖα
κι' ἀερῶστατα πολλὰ
νὰ πεταζώμε ψηλά
καὶ νὰ κτίσωμε καὶ πάλι τὴν Νεφελοκοκκυγίαν.

Ἰστὸ παρὸν καὶ μετ' ὀλίγον
θέλομεν καὶ λεγόντας
νέων νεφελοκοκκυγῶν
τῆς Ἑλῆς καὶ τῆς Κορδόνας.

Μας χρειάζονται πρὸς τούτους πύργοι κι' ἀνεμόμυλοι
νὰ στρατεύουεν κατ' ἔκεινα Δὺν-Κι-χῶτων ὀμιλοὶ
μὲ τοὺς Ἀχαμῶντάς των, δειχόντες μας περιλύτως
τὴν ἀγάμια τῆς κοιλίης των, καὶ τὸ πρὶν θρηνοῦντες λίπος.

Μας χρειάζονται τὰ πάντα νὰ γενοῦν ἐκ τῶν ἐνότων
καὶ χωροφυλάκων κρῆνος μὲ δὴρ πρόσωπα λεόντων,
μᾶς χρειάζονται πρὸς τούτους κι' ἀσταὶ τρακοὶ γιά κρῆνη
σὰν κι' αὐτόν, ποῦ παρ' ἑλπίδα μέσα' στοὺς Κορφοὺς ἔβρην.

Θέλομεν Ἰερεῖα νὰ μὴν εἶναι κλιόντες
καὶ νὰ γίνουεν σύμβολα μας ἀστοὶ καὶ λέοντες,
μᾶς χρειάζονται πρὸς τούτους καὶ φυσέκια Κέλλερ-Ρῶτα,
κι' ἑλοῖνα τρέμα ρῶτα,
κι' ἀποσωσάματα σὰν πῶτα,
ποῦ νὰ μὴν ἀφίνουεν κῶτα.

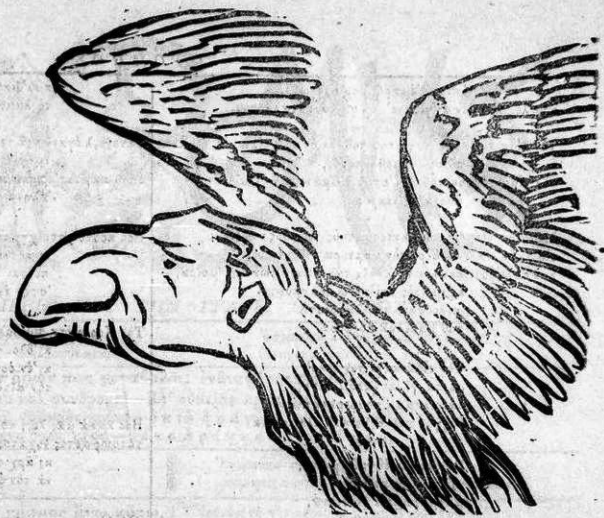
Μας χρειάζεται πρὸς τούτους μίαν χωροφυλακὴν
νὰ κτυπῆ κι' ἔδω κι' ἔκει,
κι' ὄπονον πιάνει φοουκαρῆ μ' ἕνα νεῦμα τῶν προυόντων
τοῦτος νᾶναι Δανιὴλ εἰς τὸν λαίκον τῶν λεόντων.

Τοῦ πολέμου τὸ καμίν
θέλει κάποιος καὶ σμῆνη
γᾶρων ἡρτοσφυοδικῶν,
κι' ἰδιαιτέρον Στρατῶν
μ' ἕνα μοναχὰ καθῆκον
νὰ στρατεύη κατ' αὐτῶν.

Χρειαζόμεθα καὶ μέσα' στὴν Εὐρώπη συγγενεῖς
νὰ μὴ χάσκουεν ἀρκετεῖς,
ἀλλὰ πάντα νὰ θυμαζοῦν τὸ πολυέροτο μρακό μας
καὶ νὰ λένε τὸ καλὸ μας.

Ἐχομεν πολλὴν ἀνάγκη καὶ δακτύλων ξενικῶν
κι' ἐνοπίων κι' ἰθικῶν
ἐν πολλοῖς ἀρπακτικῶν.

Χρειαζόμεθα πρὸς τούτους πρὸς στρατῶν διδασκαλίαν
καὶ διαπαικτιν τελείαν
σουκρὲ νοῦρα ποικίλια κι' ἄλλα τέτοια πράγματα,
κι' ὁ σεμνὸς ὁ Καραπάνος τῶρξ' στὰ γερᾶματα
νὰ τὰ κρυφοβλέπη φρίτων ἀπὸ τὸ παρὰθῦρό του
καὶ νὰ κῆνη τὸν σταυρὸ του.

**Νάτον ο καμαρωτός
ἔτης Κερκύρας ἀέτος.**

Με χρειάζονται ἰσό πέρα
κ' αὐτοκίνητα τραγῶν
γιὰ νὰ κόβουν κάθε μέρα
ἕνα κλιν εἰς τὸν κοινῶν.

Με χρειάζονται καὶ φοροὶ τοῦ κυρίου Σιμπούλου
χάρην τῶν ἀποπαμάτων,
κ' ἔφοροι ἀμαρτημάτων
χάρητι Βοκοτοπούλου.

Με χρειάζεται μετὰ ἄλλα
γιὰ τὴν Δόξα μὲ κούταλα,
κ' ἐκρηξίς ἀτρολιβήτων παναρχίας ἐποχῆς
μὲ πολλὸν παρερρωμόν,
ποὺ νὰ φέρῃ τῆς ψυχῆς
καὶ τοῦ σώματος βρασμόν.

Με χρειάζονται κ' εὐδύναι
ὅσν πάς πικρῆς εἰσίναι,
ὅπου πᾶς ζητῶν εὐδύναι
ἔξω τῆς εὐδύναι εἰναι.

Πλὴν καὶ μὲ τοὺς στραθῶνας
εἰναι χρῆος κατεπίγειον
ν' ἀποκτίσωμεν ζηνόνας
γιὰ τὰ πλῆθῃ τῶν προσφύγων.

Καὶ τοὺς πέντας νὰ ζῶν(γ) καὶ θεμῶς νὰ περιθάλπῃ
τοῦτ' ἢ πλῆθῃς ἢ σικρᾶ,
μὲς χρειάζεται καὶ κάλη
γιὰ τὸν κύριον Πρακρᾶ.

Με περιττὸν νὰ πῶ πῶ, καὶ δόξῃ με κοτίνοῦς
μὲς χρειάζονται παρθῶν
νὰ βροχῶνται μ' ἐκίτινους
καθημῖα καὶ καθῆναι.

Πλὴν χρειάζονται σ' ἑμὰς
κ' ἄλλα μάρμαρα Πεντέλης
γιὰ μελλούσας προτομὰς
τῆς ρητορικῆς ἀγέλης.

Θίλομεν καὶ Πρωτανεῖα, Γερουσίας καφρυνεῖων,
κ' ὕδροπότης πολυμάργους, καὶ κοντολογῆς γι' αὐτὰ
εἰναι χρεῖαι καὶ πραγμάτων δυσευρέτων καὶ σπανίων,
ὅπου λέγονται παρὰδῆς, γρῶσα, χροῦματα, λεφτά.

Τέτοια θέλει, Περικλέτο, τοῦτ' ἢ πλῆθῃς τῶν συγγρόνων,
ποῦναι γνῶσις, φῶς, παιδεία,
κ' ἔνός πραγματος ἀνάγκη δὲν παρίσταται καὶ μόνον,
τοῦ γνωστού ζουρλομανθῶνα.

**Μνημόσυνον ἐκείνου
τοῦ πάλαι ἑκωνσαντινέου.**

Π.—Τί μνημόσυνο καὶ πάλαι, καὶ ἑτημέρωσε, φωρίτη,
εἰκοσιητὴ Μαῖου κ' ἔβουε κ' ἡμέρα Τρίτη,
τέτοια μέρη θλιβερῆς πῆθαι τὸ γένος ἑλο
καὶ δὲν ἔλαμπε σταυρὸς αἰῶνις Σοφῆς τὸν ὅλο.

Τί μνημόσυνο καὶ πάλαι,
κ' εἶδα μῦθρ' μου Βασιλέα
μ' ἔατοῦ νὰ ζεπροβάλλῃ
καὶ μὲ περικεφαλαία.

Καὶ πάλι κόσμος, Φακούλῃ,
λόγους γι' αὐτὸν ἐτόναις,
καὶ ποῦς εἴλω, ποῦς πολὺ,
κανεῖς δὲν τὸν λησιμόνηας.

Μεγάλος ἔσκιος Βασιλῆ' ἡμῶν σὲ μὲς ἑκκαπάρτας
κ' ἐξυπνήσῃ σὲ διὰδῶ τοῦ κάθε κερδῆ τοῦ γέρκου.
Τὸν εἶδα μὲ τὸν ὄψακα καὶ μὲ τὰ πείδιλά του,
κ' ἔ'ελλογο καμαρωτῶ